

SMITHSONIAN INSTITUTION
UNITED STATES NATIONAL MUSEUM

WASHINGTON, D. C.

15 April 1925

Herr Johan Dothe

Præs., Bergens Museums Styre.

Deres venlige indbydelse til højtidelighederne i anledning af Bergens Museums hundreaarsjubilæum kom først idag, saa jeg rækker vel ikke frem i tide med denne min tak og beklagelse over et omstændighederne forhindrer mig fra et deltage personligt i demme for en Bergenser og videnskabens dykker saa betydningsfulde begivenhed. Men jeg vil dog saa lov, om end post festum, at sige Dem hvor høj pris jeg sætter paa erindres af den institution, som vakte hos mig de første videnskabelige impulser og som utvilsomt mest bidrog til at jeg valgte den videnskabelige bane. De vil da forstaa i hvilken dyb taknemmelighedsgjæld jeg staar til Bergens Museum.

Mine tidlige erindringer gaar tilbage til de gamle bygninger med "Presidentdungen" for mere end 65 aar siden, naar vi gutter ved middagstid om søndagen fik slippe ind i helligdommen. Det var som oftest gamle Hysing selv, som aabnet døren, og vor første visit var til pultene, som indeholdt "Konkylieerne", hvor vi "bestemte" de skjel som vi i ugens løb havde samlet paa ballasthaugene paa Nordnes. Vi fandt der baa Cypræa, Oliva, Turbo og mange andre tropiske mollusker, hvis navne blev indført i vore barnslige samlingskataloger — og erindret til denne dag. Hysing var vor tidlige ven og raadgiver, for han gav os endog adgang til bøgerne i biblioteket; først senere rovet vi os i kast med Kosen og Danielsen, men da var interessen allerede

spredt videre en til bare konkylieerne. Endda senere, da fuglene og fugleeggene la beslag paa min opmarksomhed, kom venskabet med Herman Friske til. Da var det vi gutter i 14 til 17 aars alderen stiftet "De Bergenske Naturvenners Selskab", som vi i al beskedenhed kaldte det: Hans Reusch; T. C. Thomassen; Carl Norstrand, Børre Giertsen, Carl Ege, Sparre Schneider, Sölsberg, Svandam, Top og mange flere. Vi havde ingen lærer i naturfag i de dage, og alt hvad vi tilegnos os af kundskab og interesse i naturens skønhed vi Bergens Museum og museets bibliotek, som blev vor alma mater og som vi alle har tænkt tilbage paa med taknemmelighed.

I min lange udlændighed vanker mine tanker ofte tilbage til den pragtfulde bygning ved Styggaardsparken med stolthed og beundring. Hvad der er udrettet i de hundrede aar museet først traadte frem i offentligheden ud af Christen Skuffer og hylde, er et storværk som søges sin lige. Distriket opstod den institution, som jeg her er knyttet til og hvor jeg nu har virket i over 40 aar, ogsaa i en enkeltmands, Spencer F. Bairds, skuffer og hylde og har vokset sig frem til et stort National Museum, men saa repræsenterer den jo til gengæld et helt folk paa over hundrede millioner. Museet paa Sydvesthaugen derimod er frugten af en lidet bys — som byens størrelse nuomstunder regnes — begejstring, offervilje og arbejde, og Bergen og Bergenserne kan se tilbage paa de forløbne hundrede aar med berettiget stolthed.

Det er mit inderlige ønske som god gammel Bergenser, at i de næste hundrede aar Bergens Museum maa vedblive vokse i stolthed og museelse til videnskabens fremme og byens og fædrelandets ære.

Deres erbidelig

Leonhard Stejneger.